

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: D.P., nar. ..., bytem ..., *zastoupeného: Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se
sídlem Praha 8, Černého 517/13*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**,
sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2017,
č.j. DSH/1223/17,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Stod, odboru dopravního a správního, ze dne 26.10.2016, č.j. 11969/16/OSD, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „***zákon o silničním provozu***“), pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta snižená žalovaným na 5.000,-Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že měření rychlosti je neplatné, jelikož z přiloženého vyjádření Českého meteorologického institutu vyplývá, že tam, kde leží záměrný kříž jen z části na vozidle, je třeba brát měření jako nedodržení postupu obsluhy radarového rychloměru. Žalobce nesouhlasil s tvrzením správního orgánu, že obsluhující policista v souladu s manuálem i uživatele při měření zaměří záměrný červený bod, který je uprostřed záměrného kříže, tedy nikoliv celý záměrný kříž, tedy logicky vzhledem k jeho velikosti se může často svou částí nacházet mimo zaměřované vozidlo. Toto tvrzení je dle žalobce nepodložené a obecný odkaz na návod k obsluze nemůže postačovat. Proto navrhl žalobce provést důkaz návodem k obsluze řízení před soudem. Nadto dle žalobce správní orgán nevypověděl jeho návrh na provedení zmíněného vyjádření ČMI jako důkazu. Dále dle

žalobce není zcela zřejmé, zda se střed záměrného kříže skutečně nachází na zachyceném vozidle, neboť kvalita snímku nedovoluje učinit jednoznačný závěr, zda je záměrný kříž na vozidle, nebo na jeho stínu. Dále žalobce navrhoval zopakovat testy přesnosti použitého rychloměru formou znaleckého posudku nebo vyšetřovacího pokusu, a dále důkaz videozáznamem z měření a originálním výstupem z rychloměru. Podle žalobce nebyl dodržen návod k obsluze, neboť byla překročena doporučená vzdálenost měření a nebyl dodržen požadavek na nulový měřicí úhel, když bylo měřeno vozidlo jedoucí v úseku strmého klesání. Tyto podmínky jsou ideální pro vznik slip effectu. Jelikož vozidlo jelo v úseku strmého klesání, měřicí bod musel po ploše měřeného vozu jezdit, neboť měření trvá několik desetin vteřiny v souvislosti s tím, jak vozidlo klesalo, pokud byl rychloměr na stativu. Pokud bylo měřeno z ruky, je vyloučeno, že by operátor dokázal na takovou vzdálenost udržet měřicí bod na stále stejném místě. Dále žalobce namítal, že se správní orgány nezabývaly okolností vylučující protiprávnost, když žalobce již při silniční kontrole uváděl, že vezl svou těhotnou manželku k doktorovi, jelikož jí není dobře a policisté dokonce nabídli, že jí zavolají vozidlo záchranné služby. Žalobce sice krajní nouzi nenamítl, ale správní orgán je povinen v souladu s § 50 odst. 3 s.ř. zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce v souladu se zásadou vyšetřovací. Žalobce také namítal, že se správní orgány nezabývaly otázkou, zda nová právní úprava, která nabyla účinnosti poté, co žalobce údajně spáchal předmětný přestupek, není pro něj příznivější dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, když v mezidobí nebyly účinnosti 3 novely zákona o přestupcích, a to zákon č. 191/2016 Sb., zákon č. 178/2016 Sb., zákon č. 204/2015 Sb. Žalobce také namítal, že nelze dovodit, zda mu byl uložen zákaz řízení všech skupin všech motorových vozidel nebo jen některých. V tomto směru má žalobce výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nepřezkoumatelný. Nadto žalobce namítal, že mu byl nezákonně uložen zákaz řízení všech skupin motorových vozidel. Při spáchání přestupku řídil motorové vozidlo spadající do skupiny B, mohl mu tedy být uložen podle jeho názoru zákaz řízení jen této skupiny motorových vozidel ve smyslu § 14 odst. 1 zákona o přestupcích, podle něhož lze zakázat pouze tu činnost, o kterou šlo o spáchání přestupku. Řidičské oprávnění se přitom uděluje pro každou skupinu motorových vozidel zvlášť. Podle žalobce také z rozhodnutí správního orgánu I. stupně není zřejmé, proč byla odečítána právě z naměřené rychlosti odchylka 3%, když správní orgán měl uvést, z jakého podkladu tato okolnost vyplývá. Žalobce také namítal, že správní orgán rozhodoval na základě návodu k obsluze a certifikát o schválení typu měřidla, aniž tyto podklady řádně provedl jako důkaz. Žalobce rovněž namítal, že správní orgán nijak neodůvodnil svůj závěr o zavinění ve formě vědomé nedbalosti, pouze konstatoval obsah relevantních správních ustanovení, tudíž je rozhodnutí nepřezkoumatelné v tomto směru pro nedostatek důvodů. Kritériem nedbalosti v obou jejích formách je tzv. potřebná míra opatrnosti, která v zákonu o přestupcích projevuje jako tzv. přiměřené důvody, což je neurčitý právní pojem. Správní orgán měl alespoň stručně uvést, co je jeho obsahem.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žaloba obsahuje některé námitky, které v řízení o přestupku žalobce vůbec neuplatnil. Je obecně vhodné, aby obviněný z přestupku neuchovával paletu svých námitek proti rozhodnutí na pozdější dobu, ale uplatnil ji již v prvním stupni řízení, jinak se zbytečně připraví o jejich posouzení v obou instancích správního řízení. Nadto se může teprve ex post podaná obrana jevit v kontextu věci účelová. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 23.4.2015 č.j. 2As 215/2014-43 konstatoval, že jakkoliv je správní soudnictví podrobeno principu plné jurisdikce, není jeho cílem nahrazovat řízení před správním orgánem, neboť soudní přezkum správních rozhodnutí není odvolacím řízením v plné apelaci. Účastník řízení nemůže tedy svoji liknavost zhojit až v řízení soudním, jinak by byla popřena koncepce správního soudnictví založená na následném přezkumu zákonnosti pravomocných správních rozhodnutí. Po vydání meritorního

rozhodnutí ve věci podal žalobce odvolání bez odvolacích námitek, které ani na výzvu nedoplnil. Z toho je zřejmá jeho procesní strategie, ponechávat správní orgán v jakési nevědomosti, co do rozsahu přezkumu, v naději, že opomine něco, s čím bude možno spojit později zrušení rozhodnutí o přestupku. Z rozsudku NSS ze dne 23.4.2015 č.j. 2As 215/2014-43 vyplývá, že obviněný sice nemá povinnost v průběhu řízení na svoji obhajobu cokoliv uvádět, přistoupí-li však na tuto strategii, musí počítat s tím, že ho mohou v případě nestřežení si svých práv postihnout z rozhodnutí ve věci plynoucí nepříznivé důsledky, které by jinak mohly být v případě jeho konstruktivního přístupu k věci eliminovány. Námitku neplatného měření rychlosti žalobce vznesl v řízení před správním orgánem I. stupně, který se s ní vypořádal. Žalobcem navržené důkazy článkem v Daily Mail časopise, videodokumentem BBC, vyšetřovacím pokusem, znaleckým posudkem, videozáznamem z měření a originálním výstupem z rychloměru považuje žalovaný za nadbytečné, neboť z ověřovacího listu vyplývá, že měřicí zařízení disponovalo ověřením Českého meteorologického institutu, což k prokázání správnosti měření spolu s výpověďmi policistů postačuje. Ze spisu nevyplývá, že by byl stav manželky žalobce natolik vážný, že by danou situaci nebylo možno řešit jinak. Tomu odpovídá i skutečnost, že během silniční kontroly byla žalobci ze strany hlídky nabídnuta možnost přivolání RZS na odvoz manželky, což žalobce odmítl. Nebyla tak splněna podmínka subsidiarity krajní nouze a dle žalovaného mohl žalobce odvrátit nebezpečí i jinak než překročením nejvyšší dovolené rychlosti, například vyhledáním nejbližší lékařské pomoci nebo požádáním o pomoc RZS. Podle žalovaného není třeba v rozhodnutí popisovat novely zákonů, pokud se nedotýkají ustanovení použitých rozhodnutí. Odchylka 3% vyplývá z oznámení přestupku PČR a správní orgán I. stupně neměl důvod pochybovat o správnosti údajů vzhledem k tomu, že je žalobce v řízení nenamítal. Správním orgánem I. stupně bylo umožněno žalobci seznámit se s podklady pro rozhodnutí na základě písemnosti ze dne 26.8.2016, což se týkalo i návodu k obsluze a certifikátu o schválení typu měřidla. Tyto podklady nebyly v době jednání součástí spisu, proto se s nimi žalobce nemohl seznámit v průběhu jednání. Podle žalovaného je téměř vyloučeno, že by žalobce nevěděl, že překračuje nejvyšší dovolenou rychlost, a vzhledem k tomu, že ji překročil o 54 km/h, tedy o 60%, nejde o tak nepatrné překročení, že by si ho žalobce objektivně nemusel být vědom. Muselo mu být zřejmé, že jede vysokou rychlostí. Nadto, i pokud by zavinění bylo vyhodnoceno jako nedbalost nevědomá, nemělo by to vliv na výši uložené sankce, neboť byla uložena na samé spodní hranici zákonné sazby.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 11.5.2016, podle něhož žalobce v tento den v 18.40 hod. řídil osobní motorové vozidlo VW Passat RZ: ... na silnici I. třídy č. 26 v úseku klesání mezi obcemi Holýšov a Stod. Na úseku mimo obec mu byla naměřena měřicím zařízením MicroDigiCam rychlost jízdy 149 km/h, což je po odečtení odchylky 144 km/h v místě s nejvyšší dovolenou rychlostí 90 km/h. Řidič byl ihned zastaven v prostoru mimo komunikaci na přilehlém odpočívadle. Do oznámení přestupku se nevyjádřil. Podle úředního záznamu PČR ze dne 15.5.2016 stanoviště hlídky PČR se nacházelo u silnice I. třídy na odstavě ploše v úseku mezi obcemi Holýšov a křižovatkou na obec Střelice. Řidič na místě uváděl, že ve vozidle sedí jeho manželka, která je v jiném stavu a není jí dobře, a proto stále pospíchal. Ze strany hlídky byla mu nabídnuta možnost přivolání vozidla RZS na ošetření či odvoz manželky, což žalobce odmítl. Součástí spisu je i výstup z rychloměru, záznam o přestupku, z něhož je zřejmé, že bylo měřeno na rovném úseku klesání na příjezdu z kopce zařízením výrobní číslo UX018154 na vzdálenost 383,5 m. Na snímku je záměrný kříž se středem na spodní části přední masky vozidla a na příjezdu je jediné vozidlo, další se nachází na snímku ve směru na odjezdu, RZ čitelná není. Podle ověřovacího listu ČMI ze dne 20.10.2015 je rychloměr uvedeného výrobního čísla ověřen s platností do 19.10.2016. Součástí správního spisu je i evidenční karta řidiče týkající se žalobce.

Při jednání dne 13.7.2016 svědek D.Ř. uváděl, že prováděl s kolegou předmětného dne dohled nad silničním provozem na volném úseku silnice č. I./26 mezi obcemi Holýšov a Stod, kde často měří. Použili měřicí zařízení Laser MicroDigiCam na klasické trojnožce. Radar se postavil ve směru na Holýšov po levé straně mimo vozovku, byl obsluhován jeho kolegou S. Tento svědek se nacházel ve služebním vozidle. V jednu chvíli kolega naměřil osobní vozidlo a ihned je zastavil a tento svědek se na něj celou dobu díval. Jednalo se o osobní vozidlo VW Passat černé barvy, combi. Nejprve s řidičem komunikoval jeho kolega, poté se přesunuli s řidičem ke služebnímu vozidlu a vyšlo najevo, že kolega naměřil uvedenou rychlost. Svědek toto zkontroloval na laseru a vysvětlil řidiči další postup. Vzhledem k výsledku rychlosti nebyl umožněn jiný postup, než oznámení do správního řízení. Podle svědka řidič říkal něco o těhotné manželce, tedy, že chvátá, že nemá čas se s nimi dlouho zdržovat. Nabídl mu zavolat RZS, pokud by šlo o vážnější stav. To řidič odmítl s tím, že to nepotřebuje. Svědek sepsal oznámení o přestupku a umožnil řidiči je přečíst a vyjádřit se k němu, ten si to sice přečetl, ale do oznámení se nevyjadřoval. Svědek potvrdil, že v minulosti byli policisté proškoleni, že on k tomu má papír a může jej klidně doložit. Radar však obsluhoval jeho kolega. Stanoviště laserového rychloměru bylo zároveň likvidačním místem přestupku. Nekvalitní je záznam o přestupku podle názoru svědka daný vzdáleností, na kterou bylo měřeno, ale svědek si je jistý, že se jednalo o uvedené vozidlo, které bylo následně zastaveno, neboť není možné, že by bylo naměřeno jiné vozidlo. Vozidlo je čitelné.

Svědka K.S. dne 8.8.2016 vypověděl, že předmětného dne změřili vozidlo VW Passat, které jelo z obce Holýšov ve směru na Stod. Řidič uváděl, že s přestupkem nesouhlasí, bylo mu vysvětleno, že přestupek bude postoupen Městskému úřadu Stod. Svědek uvedl, že k obsluze rychloměru jsou proškolení opakovaně, cca jednou za půl roku až za rok. Potvrdil, že byl obsluhou radarového rychloměru. Okolnost, že pořízený záznam o přestupku je nižší kvality, přisuzoval svědek kvalitě technického vybavení. V daném úseku provádějí měření rychlosti zhruba na 300 až na 380 m.

V písemném vyjádření po jednání žalobce namítal, že rychloměr byl použit chybným způsobem, když bylo měřeno na vzdálenost 383,5 m, která není vzdáleností optimální. Dále podle žalobce nelze ani rozeznat model automobilu, natož RZ. K tomu žalobce navrhl provést důkaz návodem k obsluze rychloměru. Podle žalobce je záměrný kříž rychloměru umístěn mimo měřené vozidlo. Žalobce tvrdil, že dle vyjádření Českého meteorologického institutu je nezbytné, aby záměrný kříž byl zcela na vozidle, jinak je měření neplatné. Podle žalobce v době, kdy mělo dojít k přestupku, byl předjet dvěma vozidly, přičemž jedním bylo vozidlo Volkswagen a druhým Alfa Romeo a žalobce má za to, že je možné, že místo něho změřili policisté vozidlo Alfa Romeo. Žalobce také navrhl provést důkaz dokumentem BBC a zprávou Daily Mail, z nichž vyplývá, že přesnost radarových zařízení je sporná a hrozí vznik Slip Effectu. K tomu současně žalobce navrhl provést vyšetřovací pokus s předmětným měřicím zařízením, na němž by byly zopakovány testy BBC, čímž by mělo být prokázáno, že toto měřicí zařízení není schopno Slip Effect zaznamenat.

Součástí správního spisu je certifikát ČMI o schválení typu měřidla, typu TCM 162/04-4104 ze dne 24.3.2010. Obsahuje protokol o technické zkoušce a uvádí se v něm, že rychloměr pracuje na principu laserového dálkoměru, jde o typ MicroDigiCam, který po dobu přibližně 0,3 s měří v krátkých časových intervalech okamžitou vzdálenost pohybujícího se vozidla a z časové změřené vzdálenosti vypočítá rychlost vozidla v km/h. Součástí jsou i základní meteorologické charakteristiky, z nichž vyplývá, že povolený rozsah vzdálenosti měření

je od 25 m do 400 m. Dále je součástí spisu část návodu k obsluze předmětného zařízení strany 43 až 72.

Písemností ze dne 26.8.2016 byl žalobce informován o tom, že je mu dána možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke zjištěným podkladům dle § 36 odst. 3 s.ř., a to zejména k certifikátu o schválení typu měřidla ČMI a k manuálu silničního rychloměru typu MicroDigiCam, kteréžto podklady nebyly v době jednání součástí spisu. Do podkladů řízení může žalobce nahlédnout ve stanové lhůtě do pěti pracovních dnů od doručení vyrozumění. Ve stejné lhůtě může žalobce vznést své připomínky a návrhy.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že má spáchání přestupku žalobce za dostatečně prokázané zejména oznámením přestupku, kdy policisté na místě kontroly žalobce podle tohoto oznámení jako řidiče vozidla podle předložených dokladů ztotožnili, dále na základě výpovědi svědka Ř., který uvedl, že po změření rychlosti měl vozidlo celou dobu na očích. Dle něho se jednoznačně jednalo o uvedené vozidlo, které bylo poté zastaveno. Neobstojí tedy tvrzení žalobce, že vozidlo na obrazovém záznamu není jeho vozidlem. Ze záznamu je patrné, že ve vzdálenosti cca. 100 m za a cca. 135 m před vozidlem žalobce se v jeho směru jízdy nevyskytuje žádné jiné vozidlo. Vzhledem k tomu, že vozidlo žalobce se pohybovalo rychlostí okolo 150 km/h, vzdálenost k měřicímu stanovišti policistů urazilo za méně než 10 vteřin. Z výpovědi svědků je také zřejmé, že měření bylo provedeno v souladu s návodem pro měření a že policista, který prováděl měření, má patřičné oprávnění pro měření s tímto rychloměrem. Uvádí-li svědek Ř., že měl celou dobu vozidlo na očích, nelze této výpovědi nevěřit i s ohledem na skutečnost, že z úředního záznamu a následných výpovědí vyplývá, že hlídka policie od doby změření do doby zastavení měla vozidlo pořád na dohled. Je vysoce nepravděpodobné, že by policista S. omylem zastavil jiné vozidlo, neboť v bezprostředním okolí vozidla žalobce se jiné vozidlo nenacházelo. K ostrosti obrazového záznamu správní orgán uvedl, že ostrost a čitelnost není nezbytným důkazem pro identifikaci vozidla. K takové identifikaci plně postačí pořízený obrazový záznam a očitě svědectví policistů provádějících měření. S ohledem na vzdálenost měření je technicky velice obtížné kvalitní obrazový záznam pořídit, přesto nemůže být důvodem pro vyvinění z přestupku. Správní orgán nepřisvědčil tvrzení žalobce, že se svědek Ř. nacházel na druhé straně vozovky, když dle jeho výpovědi se nacházel na druhé straně radaru na trojnožce, než byla vozovka, tedy pravděpodobně ve výjezdu lesní cesty v blízkosti radaru a policisty S., který radar obsluhoval. Svědek Ř. nadto uvedl, že zvolené stanoviště pro měření rychlosti bylo zároveň likvidačním místem přestupku. Pořízená fotodokumentace není dostatečným důkazem, ale je zásadní výstup z měřícího přístroje, tedy naměřená rychlost vozidla žalobce spolu s prací policistů, kteří bez zbytečného prodlení vozidlo zastavili. Obrazový záznam doplňuje očitě svědectví policistů. Nadto zaznamenané přední osvětlení vozidla spíše nasvědčuje tomu, že vyobrazené vozidlo je značky VW Passat. V návodu k obsluze MicroDigiCam LTI na stránce 67 je uveden měřicí rozsah 25-400 metrů a optimální rozsah 50-140 metrů. Certifikát o schválení typu měřidla tohoto rychloměru uvádí povolený rozsah vzdálenosti měření 25-400 metrů. Bylo tedy měřeno v rámci tolerance daného zařízení, kdy optimální rozsah nelze zaměňovat za maximální možnou hranici. Správní orgán považuje úvahu, že by záměrný kříž nebyl zaměřen na vozidlo, za iracionální, když v okolí se nepohybovalo žádné vozidlo a chybou obsluhy přístroje mohlo být maximálně změřeno stacionární okolí. Obsluhující policista zaměří na požadovaný cíl záměrný červený bod v souladu s manuálem uživatele a tento červený bod se nachází uprostřed záměrného kříže. Dle obrazového výstupu z rychloměru se záměrný červený bod nachází na vozidle, což vyplývá z pozice celého záměrného kříže. V certifikátu ČMI je na třetí stránce vyobrazen vzorový snímek, kde záměrný kříž se nachází v téměř shodné poloze. Pozice záměrného kříže

je proto v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Uvádí-li žalobce, že přístroj byl navržen dále ke snímání obrázků 50-170 metrů od měřicího místa, toto omezení je pouze ke snímání obrázků, nikoliv k relevantnímu změření rychlosti, kde je měřicí rozsah do 400 metrů. Dojde-li ke změření vozidla na vzdálenost vyšší, výrobce nemůže garantovat dostatečně zřetelný obrazový výstup z rychloměru a je vhodné měření doplnit o další důkazy, např. očitě svědectví obsluhujícího policisty, který právě změřené vozidlo, aniž by je spustil z očí, následně zastaví. Nedodržení návodu k obsluze je tak možné připustit pouze v části týkající se obrazového výstupu, kdy však bylo doplněno o výsledky obsluhujícího policisty a takové doplnění správní orgán považuje za dostatečné. Přístroj MicroDigiCam LTI byl jako silniční rychloměr ČMI schválen. Přístroj předmětného výrobního čísla byl dále autorizovaným meteorologickým střediskem zkoušen se závěrem, že rychloměr je ověřen a lze jej používat k měření rychlosti s platností ověření do 19.10.2016. Radary v ČR jsou schvalovány (kalibrovány) s odchylkou 3% při zjištěné rychlosti nad 100 km/h. Různé vlivy a nepřesnosti měření jsou korigovány odečtením povolené odchylky měřicího zařízení, která byla v daném případě odečtena. Další navržené důkazy (znalecký posudek, vyšetřovací pokus, dokument BBC a zpráva Daily Mail), jejichž návrhy není správní orgán dle § 52 s.ř. vázán, správní orgán neprováděl, neboť se spáchání přestupku z provedených důkazů a podkladů ve spise podařilo přesvědčivě prokázat. K tvrzenému Slip Effectu správní orgán uvedl, že toto namítnutí vnímá účelově, zejména s ohledem na snahu znemožnit užití přístroje a výstupu z něj jako důkazu v přestupkovém řízení. Tato otázka je podle správního orgánu vysoce odborná a měla být vznesena na příslušnou certifikační autoritu, tedy ČMI. Je-li touto autoritou daný rychloměr schválen, nemá správní orgán pochybnosti o správnosti měření. Dále správní orgán citoval ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích, podle něhož je přestupek spáchán z vědomé nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že může svým jednáním porušit i ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že tento zájem neporuší, nebo neohrozí. K výši stanovené sankce správní orgán konstatoval, že jednání hodnotí jako středně závažné, kdy naměřená rychlost byla vysoká. V neprospěch žalobce bylo zhodnoceno, že řídil osobní vozidlo, které je svou povahou způsobitelné navodit velmi závažné důsledky při nesprávném řízení. Řízení motorového vozidla vyžaduje plnou koncentraci a pozornost. Ve prospěch žalobce bylo přihlédnuto, že jeho jednáním nedošlo ke škodě na zdraví ani na majetku, přestupek spáchal z nedbalosti a nemá v kartě řidiče za poslední 3 roky žádný záznam. Zákaz činnosti byl uložen na spodní hranici možné sazby.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný zkonstatoval, že žalobce podal odvolání bez odvolacích důvodů a ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu toto rozhodnutí napadá. Žalovaný neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti napadeného rozhodnutí. Zabýval se však z úřední povinnosti dodržením ustanovení § 3 a § 52 s.ř. Žalovaný spatřoval vadu ve zdůvodnění rozhodnutí týkajícího se odůvodnění sankce. K samotnému faktu naplnění objektivní stránky, tedy vysoká rychlost vozidla a řízení motorového vozidla, nelze podle žalovaného přihlížet, neboť je to zohledněno již v tom, že je toto jednání postihováno jako přestupek a je třeba uplatnit zásadu zákazu dvojího přičítání. Na rozdíl od správního orgánu I. stupně žalovaný jako polehčující okolnost shledal, že žalobce překročil rychlost pro uplatnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod druhý zákona o pouhé 4 kilometry, tedy se pohybuje u samé spodní hranice tohoto přestupku. Žalovaný také nepovažuje za přitěžující okolnosti uvedené v prvostupňovém rozhodnutí, převažují okolnosti polehčující, a žalovaný tak snížil pokutu na samou spodní hranici zákonné sazby.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalovaný souhlasil a žalobce se k tomu ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Některé žalobní námitky jsou v žalobě uplatněny poprvé (krajní nouze, odečítání odchylky 3% z naměřené rychlosti, měření v úseku prudkého klesání, námitky proti prvostupňovému rozhodnutí o uložených sankcích). Nelze přehlédnout přístup žalobce, který v odvolacím řízení v podstatě zůstal zcela pasivní. Žalobce v odvolání ani přes výzvu neuváděl žádné důvody. Žalobce svou pasivitou v odvolacím řízení zapříčinil, že některé nově v žalobě vznášené skutkové otázky, které měly být předmětem dokazování před správními orgány, nemohou v řízení před soudem již být podrobně ověřovány, neboť by tím byl zcela popřen koncept správního soudnictví, jež by takovým rozsáhlým dokazováním činnost správních orgánů nahrazovalo. Správní soud je totiž určen k přezkoumávání zákonnosti pravomocných správních rozhodnutí a vychází ze skutkového a právního stavu, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Za této situace soud dospěl k závěru, že v daném případě byl skutkový stav zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, a ust. § 3 správního řádu porušeno nebylo.

Nedůvodným je podle názoru soudu tvrzení žalobce v žalobě, že měření rychlosti je neplatné, jelikož z přiloženého vyjádření Českého meteorologického institutu vyplývá, že tam, kde leží záměrný kříž jen z části na vozidle, je třeba brát měření jako nedodržení postupu obsluhy radarového rychloměru. Na daný případ se žalobcem zmíněné vyjádření nevztahuje, neboť dle soudu bylo jednoznačně změřeno vozidlo žalobce, které je jako jediné na snímku zachyceno a na jehož spodní část přední masky míří jednoznačně střed záměrného kříže. O správnosti provedeného měření tak na základě snímku z rychloměru nevznikly žádné důvodné pochybnosti.

Správním orgánem byl proveden důkaz výpověďmi policistů, podle nichž bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze rychloměru, a to na místě, kde často provádějí měření. Součástí správního spisu je i platný ověřovací list rychloměru a návod k němu a z žádného z těchto dokumentů nevyplývá, že by nebylo možné provádět měření v úseku klesání. Současně neplatnost měření v důsledku prudkého klesání žalobce ve správním řízení nenamítal. Na základě těchto okolností dospěl soud k závěru o nedůvodnosti námitky o vadném měření v důsledku toho, že bylo měřeno vozidlo jedoucí v úseku strmého klesání.

Vzhledem k závěru soudu o tom, že v dané věci byl správními orgány opatřenými podklady již dostatečně zjištěn skutkový stav vedoucí k závěru o spáchání přestupku žalobcem, soud pro nadbytečnost neprovedl žalobcem navržené důkazy návodem k obsluze rychloměru, výše zmíněným vyjádřením ČMI, testy přesnosti použitého rychloměru formou znaleckého posudku nebo vyšetřovacího pokusu, ani videozáznamem z měření či originálním výstupem z rychloměru.

Není pravdou, že by se správní orgán nevypořádal s důkazními návrhy žalobce, neboť z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán podrobně vysvětlil fungování rychloměru i funkci záměrného bodu (kříže) a poté ještě správně uvedl, že různé vlivy a nepřesnosti měření jsou korigovány odečtením povolené odchylky měřicího zařízení, která byla v daném případě odečtena.

Nelze akceptovat ani žalobní tvrzení, že nebyl dodržen návod k obsluze, neboť byla překročena doporučená vzdálenost měření, protože není pro platnost měření rozhodující vzdálenost doporučená, nýbrž maximální dosah měření, který byl v dané věci dodržen.

Pokud jde podklady - návod k obsluze rychloměru a certifikát o schválení typu měřidla – žalobce byl informován správním orgánem prvního stupně o jejich založení do správního spisu a současně byl žalobce vyzván, aby se s těmito podklady ve stanovené lhůtě seznámil a vyjádřil se k nim. Jelikož žalobce na tuto výzvu nereagoval a po celý zbytek správního řízení nenamítal neprovedení těchto listin při ústním jednání, nemůže tato žalobní námitka procesního charakteru vést ke zrušení správního rozhodnutí, když neměla vliv na zákonnost správního rozhodnutí ve smyslu materiálním.

Jak správně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, není povinností správních orgánů vyjmenovávat v rozhodnutí všechny změny relevantních zákonů, k nimž dochází mezi spácháním přestupku a vydáním rozhodnutí o něm, pokud se změny projednávaného případu přímo netýkají.

Soud neshledal důvody pro to, aby se správní orgány v daném případě ex offio zabývaly tím, zda byly splněny podmínky pro aplikaci institutu krajní nouze, neboť žalobce krajní nouzi ve správním řízení nenamítal a ani okolnosti silniční kontroly popsané v úředním záznamu policistů nijak nenasvědčovaly tomu, že by zdravotní stav manželky žalobce byl natolik vážný, že by bylo namístě o krajní nouzi uvažovat.

Odůvodnění závěru o spáchání přestupku ve formě vědomé nedbalosti správním orgánem prvního stupně bylo strohé, nicméně s ohledem na to, že byly uloženy sankce zákazu řízení motorových vozidel a po změně provedené žalovaným i pokuta na samé spodní hranici zákonné sazby, nemohlo toto mít vliv na zákonnost výroku o výši sankce.

Zákaz řízení všech motorových vozidel, nikoli jen skupiny B, je přiměřený a v souladu se zásadami logiky, protože přestupek, jehož se žalobce dopustil, může být spáchán i řízením vozidla na základě jiného oprávnění než skupiny B, tudíž tento přestupek souvisí i s ostatními skupinami řidičských oprávnění.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 27. září 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně